

AKADEMIA MUZYCZNA IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO W POZNANIU

Przedmiot:	DYRYGENTURA OPEROWA		Punkty ECTS:	10
Koordinator przedmiotu:	prof. dr hab. Warcisław Kunc		Liczba godzin:	90
Wydział:	Wydział Kompozycji, Dyrygentury, Wokalistyki, Teorii Muzyki i Edukacji Artystycznej	Rodzaj zajęć:	wykład	
Instytut:	Dyrygentury	Forma studiów:	stacjonarne	
Kierunek:	Dyrygentura	Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Specjalność:	Dyrygentura Symfoniczna i Operowa	Język:	polski	
Poziom studiów	Studia II stopnia	Status przedmiotu:	obowiązkowy	
Umieszczenie w planie studiów:				
Semestr I:	15 godzin, egzamin, 2 ECTS	Semestr II:	15 godzin, egzamin, 2 ECTS	
Semestr III:	30 godzin, egzamin, 3 ECTS	Semestr IV:	30 godzin, egzamin, 3 ECTS	

Prowadzący zajęcia	<p>prof. dr hab. Warcisław Kunc prof. dr hab. Marcin Sompoliński dr hab. Przemysław Neumann, prof. AMP dr Jakub Chrenowicz dr Jose M. Florencio</p>
Cele i założenia przedmiotu	<p>Zajęcia mają na celu rozwinięcie jak najszerszego spojrzenia na problem wykonawstwa muzyki z punktu widzenia dyrygenta zajmującego się wykonywaniem literatury wokально-instrumentalnej. Obejmuje on wnikliwe opanowanie istotnych pozycji z repertuaru teatrów muzycznych, ze szczególnym uwzględnieniem opery i operetki. W swoim zakresie obejmuje literaturę od klasycyzmu do współczesności. Zajęcia realizowane są głównie z towarzyszeniem 1 akompaniatora oraz zapraszanych solistów wokalistów. Głównym celem zajęć jest doskonalenie techniki dyrygenckiej oraz formy współpracy z wokalistami. Studiujący również zostaną zapoznani z trendami wykonawczymi, zasadami współpracy i organizacją pracy w zespołach teatrów operowych. Równocześnie kształtowana będzie umiejętność nawiązywania artystycznego kontaktu indywidualnego i współpracy z solistami oraz zespołami. W zajęciach praktycznych z solistami będą wskazywane konkretne działania mające na celu jasne precyzowanie oczekiwań dyrygenta i przekazywanie ich wykonawcom w sposób możliwie krótki, pełny i czytelny. Zajęcia też wskażą na ważność problematyki związanej z emisją, dykcją i prozodią podczas realizacji partii wokalne.</p>

Wymagania wstępne

Zadawalające opanowanie zakresu studiów dyrygenckich I stopnia. Biegłe czytanie partytur, świadome kształtowanie formy utworu, znajomość: kontrapunktu, określania i kształtowania frazy, instrumentoznawstwa, literatury muzycznej obejmującej symfonię europejską, historii sztuki, wykonawstwa i historii dyrygentury. Znajomość języka obcego na poziomie B2. Dojrzałość estetyczna i czytelne artystyczne ukształtowanie. Pozytywnie zdany egzamin wstępny.

TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU

Semestr I

- Rozwijanie umiejętności dyrygenckich koniecznych do realizacji recytatywu i arii oper klasycznych ze szczególnym uwzględnieniem oper Mozarta: Czarodziejski flet, Don Giovanni, Idomeneo.
- Rozwijanie technik ruchowych umożliwiających budowanie procesów kształtowania formy utworu podczas realizacji ansamblu Mozartowskiego.
- Realizacja recytatywu opery francuskiej na przykładzie Carmen Bizeta.

Semestr II

- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej podczas realizacji arii koloraturowej i ansamblu operowego w oparciu o realizację fragmentów oper belcanto.
- Wskazanie na problemy wykonawcze i interpretacyjne w kontekście różnic stylistycznych danej epoki oraz realizacji tekstu przez wokalistów.
- Poszerzanie technicznych umiejętności dyrygenckich takich jak: wskazywanie artykulacji, dynamiki, frazy, niezależność rąk, czytelność i determinacja w przekazywaniu sygnałów na przykładzie realizacji wybranych fragmentów oper Moniuszki.

Semestr III

- Praca dyrygenta nad akompaniamentem. Współpraca z solistą na podstawie realizacji oper Verdiego i Pucciniego. Istota tekstu w operze werystycznej.
- Poszerzanie technicznych umiejętności dyrygenckich i dostosowanie środków przekazu artystycznego w celu osiągnięcia artystycznych zamiarów podczas realizacji repertuaru operetkowego na przykładzie realizacji dzieł J. Straussa i Lehara.

Semestr IV

- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfoniczno -oratoryjnego i operowego obejmującego twórczość kompozytorów polskich XX w.
- Praca nad świadomym stosowaniem dyrygenckich środków technicznych mających na celu sprawne kierowanie wszystkimi „elementami dzieła muzycznego” na przykładzie realizacji opery niemieckiej: R. Wagner, R. Strauss.
- Wskazywanie kierunków dalszego rozwoju w oparciu o predyspozycję własnych możliwości na przykładzie realizacji oper kompozytorów rosyjskich: Musorgskiego, Strawińskiego, Szostakowicza lub Prokofiewa.

	Kod efektu uczenia się	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Charakterystyka	
			II stopnia PRK	I stopnia PRK
W	D2_W02	Zna i rozumie zagadnienia obejmujące szeroki zakres repertuaru symfonicznego oraz podstawowy repertuar operowego	P7S_WG	P7U_W
	D2_W08	Zna i rozumie zagadnienia historyczne i teoretyczne umożliwiające dyrygowanie formami wokalnoinstrumentalnym związanymi z wybraną specjalnością studiów	P7S_WG	P7U_W
	D2_W09	Zna i rozumie zagadnienia dotyczące wykonawstwa muzyki współczesnej	P7S_WG	P7U_W
U	D2_U01	Potrafi zaprezentować rozwiniętą technikę dyrygencką oraz osobowość artystyczną umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych	P7S_UW	P7U_U
	D2_U04	Potrafi nadać kształt interpretacyjny na wysokim poziomie artystycznym dziełom muzycznym wszystkich epok i stylów, w oparciu o analizę elementów dzieła muzycznego, wiedzę teoretyczną i własne twórcze motywacje	P7S_UW	P7U_U
	D2_U05	Potrafi wykazać się swobodą dyrygencką i samodzielną pracą nad partyturą przy interpretowaniu kompozycji reprezentujących różne style, gatunki i nurty muzyczne	P7S_UW	P7U_U
	D2_U06	Potrafi wykonać symfoniczny i teatralny repertuar kompozytorów polskich	P7S_UW	P7U_U
K	D2_K01	Jest gotów do realizacji własnych koncepcji i działań artystycznych, potrafiąc zorganizować i skoordynować działania zespołowe, szanując indywidualność i niezależność każdego z artystów	P7S_KK	P7U_K
	D2_K02	Jest gotów do prawidłowej samooceny i konstruktywnej krytyki własnych działań artystycznych oraz rozwoju osobowości twórczej	P7S_KK	P7U_K
	D2_K09	Jest gotów do przewodniczenia określonym działaniom w pracy zespołowej, a także wykorzystania własnej determinacji i ambicji do twórczego inspirowania muzyków w celu osiągnięcia zamierzonego efektu artystycznego	P7S_KO	P7U_K

Metody kształcenia	<p>wykład</p> <p>praca z tekstem i dyskusja</p> <p>rozwiązywanie zadań artystycznych</p> <p>praca indywidualna</p> <p>praca w grupach</p> <p>inne metody stosowane przez prowadzącego</p> <p>kształcenie zdalne</p>
---------------------------	---

Metody weryfikacji efektów uczenia się	Wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Kod efektu uczenia się
	egzamin	D2_W02; D2_W08; D2_W09; D2_U01; D2_U04; D2_U05; D2_U06; D2_K01; D2_K02; D2_K09
	egzamin praktyczny (obserwacja wykonawstwa)	
	realizacja zleconego zadania	
wszystkie inne metody stosowane przez prowadzącego		

Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Warunki zaliczenia:	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest: 1. Minimum 80% obecności na zajęciach i czynny udział studenta w zajęciach własnych oraz udział bierny w zajęciach kolegów z klasy profesora prowadzącego zajęcia. 2. Systematyczna praca i pamięciowe opanowanie przerabianego na zajęciach materiału. 3. Rozwój techniki i świadomości dyrygenckiej.
	Warunki egzaminu:	Student przystępując do egzaminu musi posiadać zaliczenie przedmiotu. Podczas egzaminu na każdym semestrze student powinien w towarzystwie śpiewaków przedstawić fragment utworu, nad którym pracował w semestrze. Semestr I – fragment dzieła Mozarta lub Bizeta; Semestr II – fragment dzieła opery bel canto lub Moniuszki; Semestr III – fragment dzieła Verdiego lub Pucciniego; Semestr IV – fragment dzieła XX w. kompozytora rosyjskiego, polskiego lub dzieła R. Wagnera lub R. Straussa. Student w ramach egzaminu dyplomowego kończącego studia może poprowadzić spektakl operowy.

NAKŁAD PRACY STUDENTA		Liczba godzin:	Punkty ECTS:
Godziny realizowane przy udziale nauczyciela akademickiego		90	10
Liczba godzin samodzielnej pracy studenta		210	

Literatura podstawowa

- Barenboim D. Everything is Connected. Phoenix, Berlin 2008.
- Barenboim D., Said E. Paralele i paradoksy. PIW, Wwa 2008.
- Boult A. O sztuce dyrygowania. (Thoughts on Conducting.) London 1963.
- Piotr Deptuch, Ansabl wokalny w operach Wolfganga Amadeusza Mozarta Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2018.
- Edler F. Karajan. FelbergSJA, Wwa 1999.
- Harnoncourt N. Muzyka mową dźwięków. Fundacja Ruch Muzyczny, Wwa 1995.
- Harnoncourt N. Dialog muzyczny. Fundacja Ruch Muzyczny, Wwa 1999
- Jaworski L. Podstawy techniki dyrygowania. UMCS, Lublin, 2003.
- Kondraszyn K. Świat Dyrygenta. (Mir Dirizera.), Muzyka, Leningrad 1976.
- Kondraszyn K. O dyrygenckim spojrzeniu na symfonie P. I. Czajkowskiego. (O diriżerskom procztjeni symfonii P. I. Czajkowskiego.) Muzyka, Moskwa 1977.
- Rozdżestwienski G. Dyrygencka Aplikantura. (Diriżerskaja Aplikantura.) Muzyka, Leningrad 1974.
- Swarowski H. Wahrung der Gestalt. Universal Edition 26240, Wiedeń.
- Weingartner Felix O dyrygowaniu. PWSM Katowice 61

Literatura uzupełniająca

Bing R. 5000 Wieczorów w operze. PIW, Wwa1982.

Horowicz B. Teatr operowy. PIW, Wwa 1963.

Kozłowski T. Specyfika dyrygowania i pracy z zespołem baletowym [maszynopis powielany]. PWSM, Warszawa, 1973.

Rolland R. Z pierwszych wieków opery. PWM, Kraków 1971.

Sachs H. Toscanini. PIW, Warszawa,1988.

Wiłkomirski K. Wspomnienia. PWM, Kraków,1971.

Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)

Youtube, Spotify, www.operabase.com